

det det, at han var alt for blød, og den Præst, som blev adspurgt, udtalte, at Mortensen var et Hjertemenneske. Jeg vil bede de Herrer erindre, at under de Forhør, der bleve afholdte, oplystes det, at Mortensen havde tildelt Drengene indtil 60 Slag Tamp, saa at Blodet flød af dem, og at han var kommen ind ved Aftenstid og havde befalet Drengene, der vare i Haandjern, at staa op og havde banket dem og bagefter fortalt dem lystige Historier. Og det oplystes, at denne Mand havde ladet Drengene ligge i Arrest indtil 5 Uger paa Ryggen med Haandjern, der vare fastgjorte til en Lænke, der igen var fastgjort til en Bøjle omkring det ene Ben. Denne Mand, der havde øvet saadanne Grusomheder over for disse Bøvn — jeg tager ikke i Betænkning at sige, at disse 12—13—14 Aars Drengene ere Børn, om end der vel nok har været uskikkelige Børn imellem — denne Mand, der savnede alle pædagogiske Betingelser for at behandle disse Børn, betegnedes af alle, der bleve adspurgte, som en udmærket Mand og af Præsten som et Hjertemenneske.

Hvad nu angaar Anbefalingen fra Forstander Møller paa Landerupgaard og de øvrige Anbefalinger, vide ærede Medlemmer meget vel — der sidder jo ogsaa her Medlemmer af Kommunalbestyrelser —, at det er meget sjældent, at en Lærer, der søger Embede, ikke har en hel Bunke fortrinlige Anbefalinger. Ligegyldigt, hvorledes Manden i øvrigt har været, han har altid enkelte Anbefalinger, som ere særdeles gode. Om ikke af anden Grund, saa for at slippe af med dem, giver man Folk en Anbefaling. Det gælder ogsaa for et særlig aktuelt Tilfælde, hvor der forelaa en udmærket Anbefaling, skønt det var vitterligt, at det var en meget daarlig Mand, det drejede sig om. Lad mig erindre den højtærede Justitsminister om, at for nogle Uger tilbage oplystes det gennem Pressen — ikke ved Kritik fremkaldt fra min eller vort Partis Side —, at den konstituerede Forstander paa Bøgilgaard i Delirium var gaaet fra Anstalten efter at have gennemprøvet en af Drengene. Men denne Mand, der pryglede Drengene og derpaa i Delirium løb bort fra Anstalten, mødte med en glimrende Anbefaling fra Mortensen, og det var denne Lærer, Søren Hansen, der i „Aalborg Amtstidende“, da Flakkebjergsagen første Gang kom for, skrev en 6 Spalter lang Artikel, i hvilken han roste Mortensen som en udmærket Mand. Jeg synes, dette vidner om, at man ikke skal tillægge disse Vidnesbyrd alt for megen

Vægt, og at man vil gøre klogt i, naar man vil danne sig en tilforladelig Mening om Personer og Forhold, der vedrøre vore Opdragelsesanstalter, at gaa til Drengene, som have været der, og som nu ere voksne Mænd, og af hvilke mange jo ere blevne udmærkede Mænd. Det er blevet hævdet af forskellige af dem, der have forsvaret vore Opdragelsesanstalter, at de fleste Procent af Drengene ere blevne udmærkede Mænd, og det var vist ikke til Skade, om man tog disse Mænd med paa Raad, naar der er Spørgsmaal om at skaffe Ledere til vore Opdragelsesanstalter. Thi det gælder om at omgærde disse Anstalter med Tillid, og den Tillid, paastaar jeg, kunne vi ikke have.

Der findes ingen offentlige Institutioner i Danmark, indenfor hvilke der er foregaaet saa mange Skandaler i Aarenes Løb, og særlig i Løbet af de allerseneste Aar, som indenfor vore Børnehjem og Opdragelsesinstitutioner. Jeg behøver blot at minde om Kindstrup Børnehjem, hvor Forstanderen maatte vige paa Grund af hans Mishandling af Børnene. Jeg behøver blot at minde om Vilhelmi Møller-Affæren, hvor denne Mand eller Kvinde, hvad man nu kalder det, først øvede Utugt med en Dreng og derefter dræbte ham. Var det ikke egnet til at vække Uro? Jeg minder om Thygesen ovre i Aarhus, som dræbte den lille Astrid, og som blev brugt til at transportere smaa og større Piger fra København til Hebron. Jeg minder om Matthias Møller, som i Fjor blev dømt til 4 Aars Tugthus, og som fik udleveret et helt Harem af Drengene til at ødelægge. De Ækelheder, der ere fremkomne fra Harden-Processen i Berlin, blegne ved Siden af de gruopvækkende Detailler i den Møllerske Sag, som de Herrer Medlemmer ville kunne gøre sig bekendte med ved at læse de Forhør, jeg har her, og som ere selve Højesterets Akter. Jeg siger, det er alt for alvorlig en Sag, at vi staa overfor det Faktum, at det oplyses om en Mand, som man har betroet Forvaltningen af to forskellige Optagelseshjem i København, at han ikke har haft andet Øjemed end at ødelægge disse Drengene moralsk, legemligt og sjæleligt. De 198 Drengene, der have været under hans Varetægt, ere gaaede ud i Samfundet og have bragt Smitten fra den Fordærvelse, han har givet dem, videre, og et af disse unge Mennesker, som under Homoseksualitetssagen i København tiltaltes for Pengeafpresning, er et ungt Menneske, der netop har været paa et af de Møllerske Optagelseshjem.